

manifesto

Bir kere hepimiz dünyanın değişmesi gerektiğini düşünüyoruz. Doğru adımlar atılırsa bu değişim mümkün olduğunu biliyoruz. Tehlike aşkının, enerji ve korkusuzluk alışkanlığının şarkısını söylemeye eğilimliyiz. Benim hayatım kendi kendisinin tanımıdır. Sizininki de öyle.

İnsanlığın ve gezegendeki tüm yaşamın imhasının hayaleti üzerimizde dolaşiyor. Demek istediğim, hepimiz burada oturup bir barut fıçısının üzerinde bekliyoruz ve zannetmiyorum ki bebeklerimize yapmak istediğimiz bu olsun. İçinde yaşadığımızın hakikaten bir kriz zamanı olduğuna tamamen inanıyorum. Somut olan her şey buharlaşıyor, kutsal şeyler kirleniyor ve insan sonunda gösterişsiz duygularla, hayatının gerçek şartlarıyla ve türüyle ilişkisiyle yüz yüze gelmek zorunda kaldı.

Çöz fazla uygarlık var, çok fazla mevcudiyet, çok fazla endüstri, çok fazla ticaret. Cephaneliklerin geceleyin iç titreten duygularının ve dumanlarının eğri çizgileriyle bulutlara asılmış fabrikaların türküsünü söyleyeceğiz. Çalışan insanların vatani yok. Sahip olmadıkları bir şeyi ellerinden alamayız. Peşinde koştuğumuz özgürlük diğer uluslarda vazgeçilmez bir hak haline geldi. Savaşı ki dünyanın tek hijyenidir, militarizmi, vatanseverliği, özgürlük-getiricilerin uğruna ölünecek güzel fikirlerinin yıkıcı davranışını ve kadınları hor görmeyi yücelteceğiz. Bir kadın kimliğini ve bireyselliğini garanti altında görmekle kalmaz, bir başkasının canını yakmanın tek yanlış iş olduğunu ve hayatın anlamının aşk olduğunu da içgüdüsel olarak bilir. Seksten sonra deliren sadece sevgisiz bir dünyadır ve seksten sonra deliren dünya sevgisizdir.

Şehirlerimizin sokakları bütün dünyadakiler kadar güvenli. Öyle de kalmalıdır. Daha hızlı öldür ve yağmala, istediğin kadar sev. Ve eğer ölürsen, tekrar dirileceğinden emin değil misin? Saygıyla öl. Hayatını seçkince terk et, gözyaşları ve dayanılmaz acılar içinde değil. Ölmekten bir şey olmaz. Güdülmene izin ver. Olaylar boyun eğmene tahammül göstermeyecektir. Senin bir adın yok. Uzun zaman önce gördüğümde daha iyi görünüyorsun, ama sana tattırmak istediğim barış duygusu bu da değil... Her şey hesaplanamaz ölçüde kolay. İnsanın amacı kendini unutmak olabilir, kendini unutturmak değil.

Mücadeleninki hariç, artık güzellik kalmadı. Saldırgan bir kişilik olmaksızın hiç bir eser bir başyapıt olamaz. Sanat, aslında şiddetten, zulümden ve adaletsizlikten başka bir şey değil. Hedefimiz sanattan alınan zevkin gündelik hayattan uzak olmamasını veya ev veya iş hayatının gerçeklerini içermesini sağlamak. Bir yoz, ancak yoz bir "sanat" üretebilir. Sanatçılar şehirlerden köylere kovalanmalı... Şehri terk etmeyenlere yiyecek vermeyin. Kıtlikların artık bir önemi kalmadı. Fakirlik bir nimettir. Haydi! Kütüphane raflarını ateşe verelim! Nehirlerin suyunu müzelere gönderelim! Ey, muhteşem eski tabloların o sularda renklerini yitirmiş ve yırtılmış, bir aşağı bir yukarı başıboş sürüklenmesini görmenin mutluluğu! Kendilerine zevksiz görünen her şeye insanların direnmeye hakkı vardır, ama şiddet kullanmadıkları sürece.

Balyozlarınızı, baltalarınızı ve çekiçlerinizi alın ve harabeye çevirin, kutsal şehirleri acımadan harabeye çevirin! Şiddete Karşı Sivil İtaatsizlik halkın güç deposudur. Bir çok kimse kendini yok edecek. Bugün burada bir yönetici sıfatıyla değil bir peygamber olarak söz aldım. Biri "ben her şeyi biliyorum" derse bu doğru değildir. Hükümet otomatik olarak çökecektir. Aynı ayrı ulusların entelektüel yaratıları ortak mal haline geldi. Dersi kırmak bir çözüm değil: amına koymak çözüm. Onlar, uğruna devam etmeye değer bir şey olduğunu sanıyorlar. Kazanacakları bir dünya var. Bir anlamı yok, bunun bir anlamı yok... biz... biz zamanımızdan önce doğmuşuz.

sarah tripp

Bu, başka (bakış açıları arasında uçurumlar olan) manifestolardan yapılma bir kolaj olup yine manifesto formatında sunulmuştur. Variant, 1997 bahar, sayı 2. çev. enis akın

HACIYATMAZ
BENVEO İKİ KADIN
D D
Ü Ü
Ş Ş
E E
R R
PAR ÇA LAN MAZ

ÇARPTIĞINIZ TAŞLARIN GURURUSUNUZ
ALKIŞLAR DIŞINIZA
KİMBİLİR HANGİ KALABALIKLAR GÜLDERECEKSİNİZ

İKİ KADIN İKİ KADIN
H A C I Y A T M A Z
VURULUR SAVRULUR ÖLMEZ

GÜLDERMEKLE KANATMAZ-KANAMAZ SÖZCÜKLER
BİR ÖLÜDE AVUNMAZ
KADINLAR ENAZ GÜLLER KADAR ARSIZ

Y A Z I K L A R O L S U N İ Ç İ N İ Z E
M A D E M A K Ş A M A K A P A N A C A K T İ N İ Z

N Z
E U
D N
E U
N D
SALLANIP DOĞRUL
YALPALAYIP

funda baran

sevgilim sen bi dinsizsin

macaristana motorla gidiyoruz
çenemde üçgen sakal
aklımda şu soru
ben olmasaydım yine de sever miydin beni?

ay doğmakta,
bir yaz akşamı yanılsaması
saçlarım upuzun rüzgârda, diyosn bas gaza
bu tatile ihtiyacım var

enis akın

Beyaz Manto ücretsizdir, sadece posta yoluyla ulaştırılır ve periyodik değildir.
Gönderilmesini istediğiniz kişilerin adreslerini bize bildirebilirsiniz. Baskı Marı Matbaası.
Yazışmak için: Kaf Müzik, Beyaz Manto, Enis Akın, PK:10 Kuzguncuk, İstanbul veya
beyazmanto@hotmail.com. Sayı 11, Temmuz 2002

friedrich achleitner

orta

yan

kenar

yukarı

aşağı

sol

sağ

orta

yan

kenar

yukarı

aşağı

sol

sağ

kapanış

leziz ceset oyunu

şiiire sokamıyorum o çığlık seslerini
imge kırılmasını kemik çatırdamasını
yüzün oylumunda dönen falçatanın sus
ku bilmez nefessiz işlemlerini azge
lişmiş ilkel bileyletmemiş kara kapk
ara baldıran ve neft bıçakların keli
meler arasına girmesini ve çıkmasını
bacakarasında sözün "sen gebesin geb
ereceksin gebesin gebereceksin" ince
sesli bol güneşli at gülüşü eşşek d
illi evliyası zamanın üzerime işiyor
tüm ödülleri ödleri ve ülleri ile ya
zıyor adını genç şair gardını al kim
tutacak kirven kim olarak ben keserk
en gıybet en bidat zamanlarda alınını
kıp kırmızı kan kaplıyor kimdi kurban
kalem elimden düşüyor bir cesete yak
ıyorlar sözcüklerimi kapkara ışık al
nırmda yeniden kanıyor sesler kadınl
r sidikli cenabet kervanlar hanlar g
eçiyor aklımdan cennet diye düşünüyö
rum da cennet değil elbet osmanlinin
son yılları kim kimi becerir yazarla
r arasında hangi kadın ve erkek için
yazılmış şiirler ve ehidna kimdir bu
nca yıldan sonra hunca parfüm kokusu
ile kılı yüzünden evler akşamlar gü
neşler akar hürriyet sokaklarında am
ansız gülüşlerle mahkumların zincirli
erine ellerini dolar sıkar boynunu s
ıkar sıkar da sesini bir kutuya koya
r kitap yaparlar düşlerinden duvarla
r arasında koca koca kuranlar dua et
dua et.

şiiire sokamıyorum o çığlık seslerini. dudaklarım kilittli kente
anlatamıyorum sevgiliime imge kırılmasını kemik çatırdamasını
yüzün oylumunda dönen falçatanın susku bilmez nefessiz işlemlerini. öyle bir bıçak ki
az gelişmiş ilkel, taş, parlak, bileyletmemiş, kara, kapkara
baldıran formülleri ve kaseler getiriyorum avrupadan
ve neft bıçaklarımı diziyorum masalara gümüşü kuzgun iç sofa ruh
anlatamıyorum sevgiliime
adinin kelimelerin arasına girip çıkmasını
sözün bacak arasından akıyor imge ya bağılıyor bana
"gebesin sen gebesin gebereceksin bunca şiirden sonra
gebereceksin bunca şiirden sonra ah yazık!"
ince sesli yayınevi sekreterleri ve büyük
yazarların bol güneşli ofisleri sabahları
bir poğaça biraz çay ve sonra captain black
tek lüksü evinden çıkıyor ya dosyalar çok üşüyor
nereye gidiyor şair, nereden geliyor, kaç gram
bir kağıda, hangi kapakla bitecek bu işkence
dosya dönüyor dolanıyor, orada burada unutulabilir
10 yıllık emeği genç şairin masanın üzerine konuyor

birkaç kötü kitap adı ve anılar sakarin anfizem diyazem
yüz asılır bacak sallanır konuşma biter ustası siktirip
gider de genç şair susmaz konuşur duvarlarına ofisin
adlar sıralanır ya kitaplar görür şair nesnelere en hası
çıkart gider ya sonra gider ya düğümlemler kasıkları
sokakta hayvan yolda tökezlemeden bakar okuyucusuna
o göt yalayıcısına o kolay kancığına o allahına
gözleri kitap kapaklarında sıcaklığında sözün
özgürlüğü iskelede görür dümeni kırık ofisinde yatar
yayınevinin çarpa çarpa bilenir bilenir kekre bıçağı
isyanın baldıran sürülür ince ince kelimeler tezler
arada kalmış o sülük ayetler dizilir alt alta tek
bir yazı der içinden, kurar çatısını kara büyü ile
kurşunu eliyle mengenesinde işler babasının
tornasında sivirtir çeliği taşaklarından döker
kızgınlığın yaşam biçimi olduğunu ise
bir epigrafla dikey sol marjine
sol marjine gider çiviyle dikey epigrafi
defferine not eder:

her kim ki kitabını vitrinde seyreder...
sonra çiçeğin açmasında bulur kendini
yeni şiire gebe neft bıçaklar gümüş gecelikler
kadınlar sevgilisine döner
gebeyim evet der gecereceğim ve gebereceğim
kadın esmer futkusuz bir koca bekler kredi kartları
adlar isimler kartvizitler küçük burjuvadır ya
kediler gibi miyavlar "mivuuuy" "miyuuv"
her zevke keyfe kader keder uç verir
memeleri ud çaldıkça şiir dizer genç şair
ekmek bıçaklarına mikserlere karmaşık
gazete küpürlerine ve iki kitap yazmış
bir fırlatma olur birden aynadan kendisine bakan!
düşle yaracaktır özgürlüğü ve satenden bir kent
düşler yumuşak alnında camiler havralar ağıtlar
zilgıtlar yatar ince folyo mektup zarflarında
kibrit kutularında saklar ince kirpiklerini
ve birden 100 sayfalık bir ilk şiiri ateşe
veren türlü türlü aşk başka aşk başka aşk
kartpostalları getirir postacısı tiftir elleri aşktan

ve durmadan
baştan
baştan

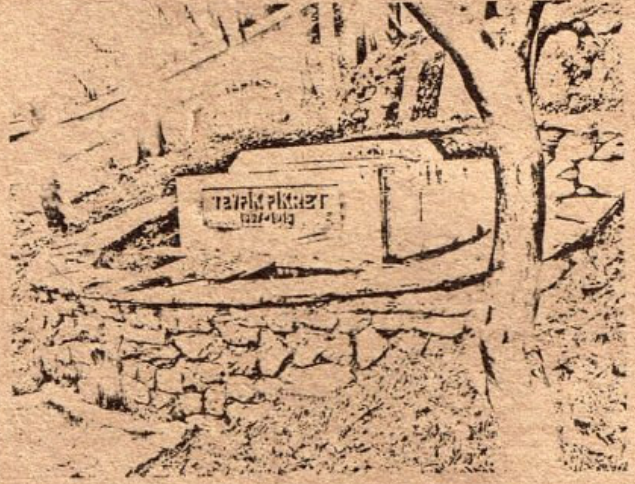
şiire sokamıyorum o çığlık seslerini
çıkaramıyorum da hangi kripto uzmanı
bulacak gizli teranesini şairin
çözecek anlamın türevleri arasında integraller
inmeler dikmeler arasında yüzler kadın adaları
sakarin kutuları hastalıklı çocuk suratları
iki kelime arasında gece ve şeyler
bir kelime ki dudaktan
bir kelime ki allahıtan

ve durmadan
baştan

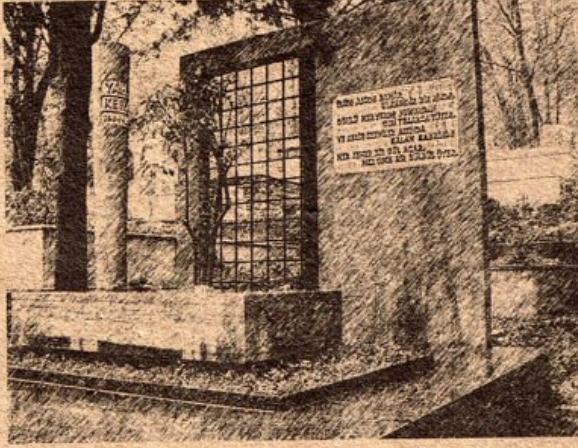
20.4.2002, serkan ışın

şairin evrim teorisi

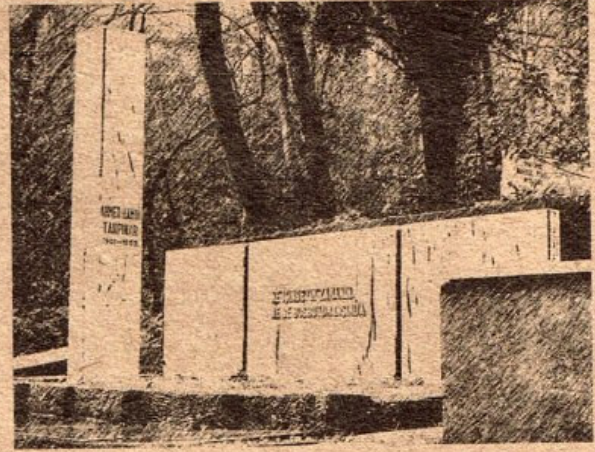
bu memlekette de bir gün sabah olursa, Halûk,

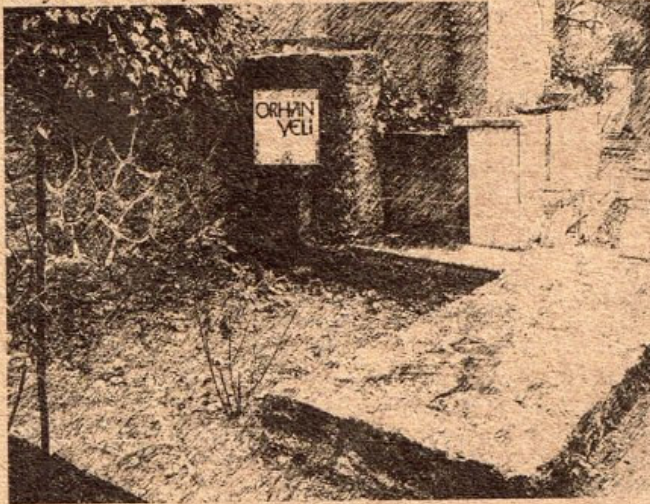
ölüm asude bir bahar ülkesidir, bir rinde

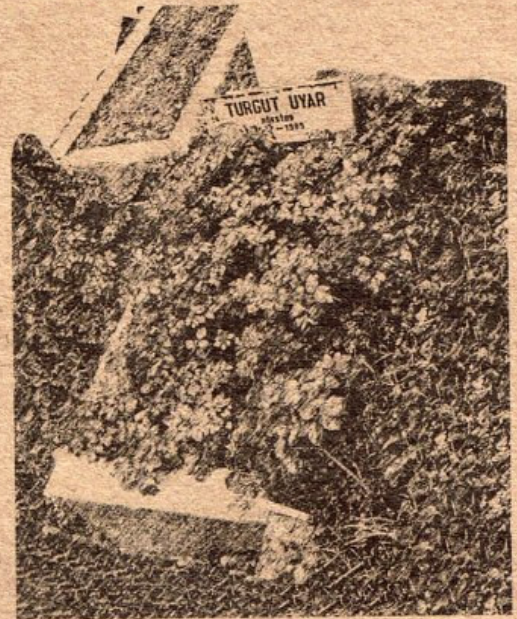
ne içindeyim zamanın ne de dışında -

bir yer var, biliyorum; herşeyi söylemek mümkün;

ben ne yapsam, ne yapsam, ne yapsam

haz. enis akın, burak özyalçın